

מִסָּחָה (?) שנהקיימה במשרדנו - הצטיינה בשחים: תיחה קצרה -
וגילחה הרמוניה גמורה (לפי שעה, בכל אופן ?) בקרב הציונים
והבלתי ציונים. לורד בורסטד היה, כמדומה, זו הפעם הראשונה
במשרד ציוני. חיים מסר תמצית נאום שניאום ביום ד' - וזו
נתקבלה ברצון אצל כולם. גם ג'ימי היה מרוצה.

הישיבה המלאה השניה תהיה ביום ה' בבוקר. אבל
כשיבואו הארצישראליים תהיה ישיבה מיוחדת של החלק הציוני.

בשמונה בערב טלפן לי בנטוויטש. מוסה היה אצלו
ודיבר באופן הוגן (reasonably) - כיצד ? אם נסכים לפדרציה
וא"י בחוכה - יסכימו הם לעליה יהודית לארצות ערב ...
כשאסרתי לו שאין אנו מבקשים כלל עליה לארצות ערב -
לנו דיה א"י, הוסיף בנטוויטש שהוא אמר שלא יוכלו להסכים לעליה
לא"י שחפוף אוחנו לרוב ...
הוא (מוסה) לע"ע מפקד להפגש אחר כך בעוד ימים
אחרים יראתו שוב - ויראה ...

6 פברואר

קיבלנו הבוקר תבנו של נאום הברכה שישימך מחר
נוטל בפגישה הרשמית. הנאום כסובן בנוי על שיסח ה- appeasement
ויש בו רק שתי נקודות פוליטיות:
(א) הערכה עמדתו של הישוב בשנים אלה,

(ב) חביעה לחכיר ב"מציאות".

נקודה שניה טעונה חשובה מיד. כל מפעלנו בארץ
הוא פרי מציאות מרה ואף פעם לא עמד העם היהודי בפני מציאות
קשה כבשעה זו.

נקודה ראשונה אף היא מחייבת חשובה בשם הישוב,
והצעתי בהנהלה שאחרי חשובת ויצמן חבוא חשובתו של בן-צבי
(אם יספיק להגיע עד סחר בבוקר) בשם הישוב בארץ.
בקרב ערכתי חשובה בשביל בן-צבי (שעדיין לא הגיע,
כי נחשב בפריס לרגל הערפל):

בשם הישוב היהודי בא"י אני מודה לך, אדוני, מקרב
לב בעד דברי ההערכה שיתרה לנו. התנהגות הישוב במבחן הקשה
של שלוש השנים האחרונות צוותה עלינו על ידי אידיאלי הסלום,
הצדק והאחריות האנושית אשר הוכרו על-ידי נביאינו ועל ידי
הרצון בל יסום של עמנו לקומם הריסות ארצו גם תחת סטר יריות.
הישוב היהודי בארץ, אם כי בחלקו הגדול הוא חדש,
הוא הישוב היהודי העתיק ביותר בעולם, למרות החורבנות הנשנים
במשך תהיסטוריה הארוכה שלנו ע"י בבל, יוון, רומא, פרס וכו' ושיש
זרים אחרים שבאו אחריהם, נאחו שריר יהודי במולדתו ושסר על
הקשר שבין עם ישראל וא"י ועל התקוות עמו לשוב לציון. והחקוה
לא נכזבה. בכל הדורות ומכל המפוצות נהרו יהודים לארצם,
ובשצבאות אלנבי כבשו את הארץ פסצא בחוכם גדוד מיהודי א"י על-
יד גדודים יהודים מאנגליה ומאמריקא.

ובשם הישוב היהודי בא"י אני יכל להבטיח אותך,

שכשם שנמשיך בכל החנאים להשקיע את מרצנו בבנין ובעבודה כך
נוסיף לעמוד כחומה בצורה על משמר השלום והצדק בארצנו, כמו
שומר הנביא: "למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקום,
עד יצא כננה צדקה וישועתה כלפיד יבער" (ישעיהו ס"ב).

השלישי יענה וייו. הוא ידגיש את שותפות אמריקא
במדיניות הבית הלאומי והצפייה של יהדות אמריקא שאנגליה תעמוד
בהתחייבותיה.

7 פברואר

בן צבי ומוסינזון הגיעו סוף סוף - בעשר בבוקר.
המסלחת כולה חבוא רק הערב או סחר בבוקר. בקבלת הפנים לא
היו, איפוא, כל חברי הפנל (מסח'?). המעמד היה הדור, חגיגי ומקורר
כבוד.

הקרבים קיבו St James's לפני בואנו. הם נכנסו
ויצאו דרך שער אחר (the Priory Court entrance), ואנחנו
דרך "שער הצירים".

על-יד השער פגשו אותנו סקירי משרד המושבות ומשרד
חוץ - ובפנים מלקולם, לורד אליפכס, בטלר ואחרים, חסון עתונאים
וצלמים צבאו על-יד הכניסה. החילה הכניסו אותנו לחדר של
Queen Anne, ושם קיבל פנינו צ'מברליין.

אחרי שיחות קצרות עם רוב חברי משלחתנו נכנסו כולנו